

foren terrers sedimentaris que, junts ab aigua y en virtut d'una grossa pressió, baixaren, baixaren fins a ésser transformats per l'acció del foc central.

La roca aquesta no fou, per tant, la primitiva, la més antiga, la que primer se formà pel refredament de la terra. Impossibile ens és arribar an el coneixement directe de la crosta fonamental del nostre planeta: tant lluny n'estem, diu un savi il·lustre, com de saber la primera volta que efectuà an el voltant del Sol. Déu y sols Déu ho sap!

Los granets que forman ara los més enlairats puigs del globo formaren un jorn lo més endins de l'Oceà, aon, baix lo desmesurat pes de las estrates que sobre seu s'anavan depositant, s'enfonzaren fins a las regions quina temperatura fou bastanta pera ablanirlos y en part cristallisarlos. D'allà s'anaren alçant poch a poch y produïren los Pireneus, lo Mont Blanch, lo Mont Rosa, y molts altres que per l'acció destructora dels agents atmosfèrics són duts altra vegada als abims oceànics a formar capas que més tard tornaran a ésser transformadas. La circulació aquesta no pot ésser indefinida, perquè això mateix contribueix a disminuir lo calor central y solidar lo núcleu líquid.

Lo fet general de no trobarhi fòssils en los terrers aquests, que per això ja'n diuen terrers *àoichs*, no vol dir que llavors no hi hagués éssers orgànics; podian molt bé havernhi y llurs restos s'haurian destruït en las transformacions sofertes en lo fons de la terra.

JOAN ALZINA Y MELIS

Barcelona, Febrer de 1901.

SECCIÓ OFICIAL

Sessió del 13 de Janer de 1901.—Després d'oberta la sessió pel senyor President, D. Antoni Novellas, el secretari llegeix l'acta de l'última sessió, que és aprovada per unanimitat. El soci de torn Sr. Novellas dóna lectura a son treball sobre'l *Fonament histològic dels grans agrupaments naturals botànics*, tractant dels mètodes

moderns de classificació: classificació natural de Van-Tieghem; característica dels grans agrupaments; sistemes de teixits, y acabant ab una breu digressió sobre l'estructura de las *Monocotiledonias* y *Dicotiledonias*. S'ha nombrat soci numerari al Dr. D. Manel Degollada, y al Sr. D. Pere Roig y Pascual. El tresorer, Sr. Mas de Xaxars, llegeix l'estat de comptes, que és aprovat. Es nombra bibliotecari al senyor Aguilar Amat. S'aixeca la sessió a tres quarts d'una.—*El secretari*, JOSEPH MALUQUER Y NICOLAU.

Sessió del 3 de Febrer de 1901.—Després d'oberta la sessió pel senyor President y llegida l'acta anterior, que és aprovada, el soci de torn, en Salvador Maluquer, llegeix una lleugera nota sobre'ls *Insectes y plantas observadas a Moncada*, durant tres excursions fetas en Abril del 1897, Mars y Juny del 1899. El soci Sr. Arbós llegeix una lleugera nota sobre la *Metamorfosis de las plantas*. Es nombra socis protectors als senyors Dr. Almera, prebère; Dr. D. Lluís Maluquer, metge (Balaguer), y alguns altres; y com a numeraris als senyors D. Joseph Agell y Jordi Anguera. Se llegeix un ofici del Sr. Cuní y Martorell acceptant el nomenament de soci protector, y cedint, ademés, a la biblioteca de l'Institució varis exemplars dels llibres publicats per ell sobre insectes, segons consta en nota apart. També's dóna compte del nomenament de soci corresponent al reverent P. Joaquim Barnola, S. I., a Gandia; a M. G. de Lapouge, a Poitiers; y a Torssten Segerstrale, a Abo (Finlandia). No haventhi res més que tractar, s'aixeca la sessió a la una.—*El secretari*, JOSEPH MALUQUER Y NICOLAU.

Obras rebudas pera la Biblioteca: don Miquel Cuní y Martorell ens ha enviat las obras següents:

Catálogo de Coleópteros de Cataluña, Cuní (1876).

Lepidópteros de Cataluña, Cuní (1874).

Una excursió entomològica nocturna, Cuní (1892).

De Gavà a Begàs, Cuní (1891).

Vuyt dias a Camprodon, Cuní (1889).